

گزارش سالانه اعدام در ایران؛ ۲۰۲۴

سازمان حقوق بشر ایران
سازمان «با هم علیه مجازات اعدام»
(ECPM)

[متن کامل گزارش را به فارسی بخوانید \(پیدیاف\)](#)

هفدهمین «گزارش سالانه اعدام در ایران»، کاری از سازمان حقوق

بشر ایران و سازمان «با هم علیه مجازات اعدام» (ECPM)، به ارزیابی و تحلیل روند مجازات اعدام در سال ۲۰۲۴ در جمهوری اسلامی ایران می‌پردازد. تعداد اعدام‌ها در سال ۲۰۲۴، روند آن‌ها نسبت به سال‌های گذشته، چارچوب قانونی و رویه‌ها، اتهامات، توزیع جغرافیایی و تفکیک ماهانه اعدام‌ها در این گزارش آمده است. همچنین فهرست کودک-مجرمان و زنان اعدام‌شده در سال ۲۰۲۴ نیز در جدول‌های تدوین‌شده در این گزارش ارائه شده است.

این گزارش همچنین به جنبش لغو مجازات اعدام در ایران، دربرگیرنده جنبش بخشش، و سهم آن در کاهش به‌کارگیری مجازات اعدام می‌پردازد و تحلیلی درمورد اینکه چگونه جامعه بین‌الملل می‌تواند در محدودکردن دامنه مجازات اعدام در ایران مشارکت کند، به دست می‌دهد.

گزارش ۲۰۲۴ نتیجه کار سخت اعضا و حامیان «سازمان حقوق بشر ایران» و داوطلبانی است که در گزارش، مستندسازی، گردآوری، تحلیل و نگارش محتوای آن مشارکت داشتند. ما به‌ویژه از منابع سازمان حقوق بشر ایران در داخل کشور سپاسگزاریم که با گزارش اعدام‌های اعلام‌نشده و مخفیانه در زندان‌های ۳۰ استان کشور، خطر قابل‌توجهی را به جان می‌خرند.

با توجه به شرایط بسیار دشوار و فقدان شفافیت رسمی در کنار خطرهای محدودیت‌های آشکاری که مدافعان حقوق بشر در جمهوری اسلامی ایران با آن مواجه‌اند، این گزارش نمی‌تواند شامل تمامی موارد مجازات اعدام در ایران باشد. سازمان حقوق بشر ایران دست‌کم ۳۹ گزارش اعدام دریافتی را در این گزارش لحاظ نکرده است، چراکه تکمینی بودند و بنابر استانداردهای ما به آمار اضافه نشده‌اند. با این حال، هدف از تدوین این گزارش، دستیابی به کامل‌ترین و واقعی‌ترین آمار در شرایط کنونی است. گزارش حاضر، مرگ‌های مشکوک در بازداشتگاه، زندانیان محکوم به اعدامی که قبل از اعدام در زندان جان سپرده‌اند، یا کسانی را که زیر شکنجه کشته شدند، شامل نمی‌شود.

سازمان «با هم علیه مجازات اعدام» (ECPM) از تدوین، فرایند ویرایش و انتشار این گزارش در چارچوب فعالیت‌های بین‌المللی خود علیه مجازات اعدام حمایت می‌کند. تنها با اتخاذ یک استراتژی قوی برای نشر و توزیع اطلاعات می‌توان بر معضل نبود شفافیت درمورد مجازات اعدام در ایران چیره شد. هدف سازمان حقوق بشر ایران و

ECPM از انتشار این گزارشها، ارائه حقایقی است که بر دیدگاه بین‌المللی اثر بگذارد و در نتیجه، به ایجاد تغییر در ایران درخصوص مجازات اعدام کمک کند. ایران به نسبت جمعیت، در صدر کشورهای اعدام‌کننده جهان قرار دارد.

گزارش سالانه ۲۰۲۴ در یک نگاه

▪ دستکم ۹۷۵ تن در سال ۲۰۲۴ در ایران اعدام شده‌اند. این عدد نسبت به ۸۳۴ اعدام که در سال گذشته میلادی ثبت شد، ۱۷ درصد افزایش یافته است.

▪ تنها ۹۵ اعدام (کمتر از ۱۰ درصد) از سوی مقام‌های رسمی یا رسانه‌های داخلی گزارش شده‌اند. این آمار ۱۵ درصد در سال ۲۰۲۳، ۱۲ درصد در سال ۲۰۲۲، ۱۶ درصد در سال ۲۰۲۱ و میانگین آن بین سال‌های ۲۰۱۸ تا ۲۰۲۰ حدود ۳۳ درصد بود.

▪ ۹۰ درصد از کل اعدام‌های گنجانده‌شده در گزارش ۲۰۲۴، یعنی ۸۸۰ اعدام، از سوی مقام‌ها اعلام نشده است.

▪ دستکم ۵۰۳ اعدام (۵۱.۶ درصد از کل اعدام‌ها) با اتهام‌های مربوط به مواد مخدر اجرا شده‌اند. این آمار در سال ۲۰۲۳ برابر با ۴۷۱، در سال ۲۰۲۲ برابر با ۲۵۶ مورد (۴۴ درصد) و در سال ۲۰۲۱ میلادی ۱۲۶ مورد (۳۸ درصد) بوده است. اما بین سال‌های ۲۰۱۸ تا ۲۰۲۰ به طور میانگین سالانه ۲۴ تن به این اتهام اعدام شدند.

▪ تنها ۱۵ مورد یعنی سه درصد از ۵۰۳ اعدام مرتبط با مواد مخدر از سوی منابع رسمی اعلام شده است.

▪ دستکم ۴۱۹ اعدام (۴۳ درصد از کل اعدام‌ها) به اتهام قتل بوده است.

▪ دو معترض در بین کسانی بودند که به اتهام قتل عمد اعدام شدند.

▪ دستکم ۳۱ نفر، از جمله ۹ شهروند کُرد و یک تن که از کشورهای همسایه ربوده و به ایران برده شده بود، برای اتهام‌های امنیتی (محاربه، بغی و افساد فی‌الارض) اعدام شدند.

▪ دستکم ۲۲ نفر به اتهام تجاوز جنسی اعدام شدند.

▪ ۴ نفر در ملأعام به دار آویخته شدند.

▪ دستکم ۱ کودک-مجرم در میان اعدام‌شدگان بود. پرونده ۳ مورد احتمالی دیگر در زمان تدوین گزارش در دست بررسی بود.

- دستکم ۳۱ زن اعدام شدند که بالاترین آمار اعدام زنان طی دستکم ۱۷ سال گذشته بوده است.
- دستکم پنج تن از اعدامشدگان از بیماری‌های روحی روانی یا معلولیت رنج می‌بردند.
- دستکم ۸۰ شهروند افغان اعدام شدند. این آمار در سال ۲۰۲۳ برابر با ۲۵ تن و در سال ۲۰۲۲ برابر با ۱۶ تن بود.
- دستکم ۵۳۴ اعدام در سال ۲۰۲۴ و بیش از ۵۰۷۵ اعدام از سال ۲۰۱۰، بر اساس احکام اعدام صادرشده در دادگاه‌های انقلاب بوده است.
- دستکم ۶۴۹ زندانی که به اتهام قتل به اعدام محکوم شده بودند، ازسوی خانواده‌های قربانیان قتل براساس قوانین قصاص بخشیده شدند.

گزارش سالانه هفدهم درباره مجازات اعدام در ایران که توسط سازمان حقوق بشر ایران (IHRNGO) و همبستگی علیه مجازات اعدام (ECPM) منتشر شده است، از افزایش نگران‌کننده استفاده از مجازات اعدام توسط جمهوری اسلامی در سال ۲۰۲۴ پرده برمی‌دارد. در این سال، دستکم ۹۷۵ اعدام انجام شده است که نسبت به ۸۳۴ مورد ثبت‌شده در سال ۲۰۲۳ میلادی، ۱۷ درصد افزایش را نشان می‌دهد. این افزایش نشان‌دهنده بالاترین تعداد اعدام‌های ثبت‌شده در ایران در بیش از دو دهه اخیر است، به‌ویژه در نیمه دوم سال که همزمان با تشدید تنش‌ها میان ایران و اسرائیل بود.

محمود امیری‌مقدم، مدیر سازمان حقوق بشر ایران، در واکنش به این گزارش گفت:

«در این گزارش، سازمان حقوق بشر ایران و همبستگی علیه مجازات اعدام (ECPM) از افزایش نگران‌کننده استفاده از مجازات اعدام توسط جمهوری اسلامی در سال ۲۰۲۴ پرده برمی‌دارد. در این سال، دستکم ۹۷۵ اعدام انجام شده است که نسبت به ۸۳۴ مورد ثبت‌شده در سال ۲۰۲۳ میلادی، ۱۷ درصد افزایش را نشان می‌دهد. این افزایش نشان‌دهنده بالاترین تعداد اعدام‌های ثبت‌شده در ایران در بیش از دو دهه اخیر است، به‌ویژه در نیمه دوم سال که همزمان با تشدید تنش‌ها میان ایران و اسرائیل بود.»

از میان این اعدام‌ها، تنها ۹۵ مورد (کمتر از ۱۰ درصد) به‌طور رسمی اعلام شد، که این میزان نسبت به ۱۵ درصد اعلام‌شده در سال ۲۰۲۳ کاهش محسوسی را نشان می‌دهد. این عدم شفافیت عمدی، علاوه بر تضعیف پاسخگویی، باعث می‌شود که مقیاس واقعی استفاده حکومت از مجازات اعدام پنهان بماند.

بخش قابل‌توجهی از این اعدام‌ها به اتهام جرایم مرتبط با مواد مخدر انجام شده است، به‌طوری‌که دستکم ۵۰۳ نفر در این رابطه اعدام شده‌اند؛ افزایش چشمگیر در مقایسه با سال‌های گذشته. این اعدام‌ها به‌طور نامتناسبی اقلیت‌های به حاشیه رانده‌شده، ازجمله اقلیت بلوچ را تحت تأثیر قرار داده است.

با وجود این روند نگران‌کننده، دفتر مقابله با مواد مخدر و جرم سازمان ملل (UNODC) در برابر این مسئله سکوت اختیار کرده و همچنان به همکاری‌های اجرایی خود با جمهوری اسلامی ادامه داده است. این در حالی است که در ماه آوریل، ۸۴ سازمان حقوق بشری، ازجمله IHRNGO و ECPM، بیانیه‌ای جهانی صادر کردند و از UNODC خواستند که پروژه‌های اجرایی خود را در ایران تا زمان توقف این اعدام‌ها به حالت تعلیق درآورد.

رافائل شنوئیل-هزان، مدیر اجرایی ECPM، در انتقاد از ادامه همکاری‌های UNODC با ایران درحالی‌که آمار اعدام‌های مرتبط با مواد مخدر به بالاترین حد خود رسیده است، گفت:

«UNODC یک سازمان بین‌المللی است که باید استانداردهای حقوق بشر را رعایت کند. با این حال، در ایران، اعدام‌ها به‌طور گسترده و سیستماتیک انجام می‌شود و هیچ شفافیتی در مورد تعداد یا هویت قربانیان وجود ندارد. UNODC باید از ادامه همکاری‌های خود با ایران خودداری کند تا زمانی که ایران به تعهدات بین‌المللی خود در زمینه حقوق بشر عمل نکند.»

سال ۲۰۲۴ همچنین شاهد بیشترین تعداد اعدام‌های قصاص (قصاص‌النفس) در بیش از دو دهه اخیر بوده است، به‌طوری‌که دستکم ۴۱۹ نفر به اتهام قتل اعدام شده‌اند. قوانین قصاص که به شدت غیرانسانی و ظالمانه هستند، مسئولیت اجرای حکم اعدام را بر دوش خانواده قربانی می‌گذارند و از آنجایی که سقف قانونی برای دیه وجود ندارد، شمار زیادی از متهمان به دلیل ناتوانی در پرداخت مبالغ سرسام‌آور دیه اعدام می‌شوند.

برای نمونه، عباس کریمی، پدری دارای دو فرزند، به دلیل عدم توانایی در پرداخت بیش از یک میلیون یورو دیه اعدام شد. در موردی دیگر، احمد علیزاده به مدت ۲۸ ثانیه به دار آویخته شد، سپس بنا به درخواست شاکی از چوبه دار پایین آورده و احیا شد، اما چند هفته بعد مجدداً اعدام گردید.

مقامات ایرانی در سال ۲۰۲۴ سرکوب مخالفان سیاسی را تشدید کردند و دستکم ۱۰ نفر را که با گروه‌های اپوزیسیون ممنوعه مرتبط بودند، اعدام کردند. از این تعداد، ۹ نفر زندانی سیاسی کرد و یک زندانی سیاسی دوتابعیتی ربوده‌شده از یک کشور همسایه بودند. تمامی این افراد پس از محاکمات نمایشی در دادگاه‌های انقلاب به اعدام محکوم شدند.

همچنین، محمد قبادلو و رضا رسایی، دو معترض جنبش زن، زندگی، آزادی، به اتهام قتل اعدام شدند. رضا رسایی، که یک معترض کرد و پیرو آیین یارسان بود، بر اساس اعترافات اجباری تحت شکنجه و علم قاضی محکوم شد. چندین معترض دیگر این جنبش همچنان در معرض خطر اعدام قرار دارند.

اعدام زنان نیز به سطحی نگران‌کننده رسید، به‌طوری‌که دستکم ۳۱ زن اعدام شدند، که بیشترین تعداد از زمان شروع ثبت این آمار توسط IHRNGO در سال ۲۰۰۷ است.

دو فعال کرد، پخشان عزیزی و وریشه مرادی، به اعدام محکوم شدند، اما به لطف کارزارهای مردمی و فشارهای بین‌المللی، اجرای احکام آن‌ها تاکنون متوقف شده است.

جمهوری اسلامی همچنین به عنوان یکی از معدود کشورهای جهان، همچنان اعدام در ملأ عام و اعدام مجرمان کودک را ادامه داد. دستکم یک مجرم کودک اعدام شد و تحقیقات درباره سه مورد دیگر همچنان در جریان است. افزون بر این، حکومت سرکوب شهروندان افغانستانی را نیز تشدید کرد و با اجرای دستکم ۸۰ اعدام، که سه برابر آمار سال قبل است، سیاست‌های تبعیض‌آمیز خود را علیه این گروه افزایش داد.

در مقابل این سرکوب فزاینده، مخالفت‌های داخلی و بین‌المللی با مجازات اعدام افزایش یافته است. در داخل ایران، زندانیان کارزار «سه‌شنبه‌های بدون اعدام» را آغاز کردند، که جنبشی اعتراضی با حمایت جهانی است و بیش از یک سال ادامه داشته است.

محمود امیری‌مقدم، مدیر سازمان حقوق بشر ایران، درباره این کارزار گفت:

«این اقدامات وحشیانه، نشان‌دهنده بی‌اعتنا بودن رژیم به حقوق بشر است. ما به شدت متأسفیم و از جامعه جهانی می‌خواهیم با فشار بین‌المللی، این روند را متوقف کند.»

افزایش شدید اعدام‌ها در سال ۲۰۲۴ نشان می‌دهد که جمهوری اسلامی بیش از پیش به مجازات اعدام متوسل شده تا مخالفان را خاموش و کنترل خود را حفظ کند. از سال ۲۰۱۰ تاکنون، بیش از ۸,۸۰۰ اعدام در ایران ثبت شده است.

همزمان با انتشار این گزارش، سازمان حقوق بشر ایران (IHRNGO) و ECPM از جامعه بین‌المللی، از جمله شورای حقوق بشر سازمان ملل، UNODC، و دولت‌هایی که با ایران روابط دیپلماتیک دارند، درخواست می‌کنند که مسئله اعدام را در اولویت مذاکرات خود با مقامات ایرانی قرار دهند. فشار بین‌المللی مستمر برای افزایش هزینه سیاسی اعدام‌ها و توقف ماشین کشتار جمهوری اسلامی ضروری است.

برگرفته از سایت سازمان حقوق بشر ایران - 20 فوریه 2025

[/https://iranhr.net/fa/reports/42](https://iranhr.net/fa/reports/42)

توماج صالحی از سوی دادگاه انقلاب اسلامی به "اعدام" محکوم شد

وکیل توماج صالحی، از صدور حکم اعدام برای این خواننده رپ بازداشتی خبر داد. این حکم به اتهام "افساد فی الارض" از سوی دادگاه بدوی انقلاب اصفهان صادر شده است.

امیر رئیسیان در گفتگویی با شبکه شرق از صدور حکم اعدام برای توماج صالحی، خواننده بازداشت شده خبر داده است. به گفته این وکیل دادگستری، صالحی به اتهام "افساد فی الارض" به اشد مجازات یعنی اعدام محکوم شده است.

به گفته او ولی دادگاه از "کمیسیون عفو" با توجه به "جوانی" متهم درخواست "یک درجه تخفیف" کرده است.

رئیسیان حکم صادره از سوی شعبه یک دادگاه انقلاب اصفهان را "بسیار بیهوده" خوانده که طی آن "حکم دیوان عالی درباره پرونده سال ۱۴۰۱ را اجرایی نکرده است و با ارشادی خواندن این حکم و با تأکید بر استقلال دادگاه بدوی، حکم اعدام صادر کرده است."

پیشتر در حساب کاربری توماج صالحی در شبکه اکس ضمن اعلام ابلاغ حکم جدیدی برای این خواننده معترض آمده بود که «امروز حکم به من ابلاغ شد ولی نمیگم حکم رو، چون ممکنه تاثیر روانی بذاره رو هوادارام بخصوص هوادارای کم سن و سالم.»

برمبنای گزارش وکیل توماج صالحی، دادگاه انقلاب اصفهان اتهامات "معاونت در بغی"، "اجتماع و تبانی"، "تبلیغ علیه نظام" و "دعوت

به آشوب" را از مصادیق افساد فی الارض در نظر گرفته و با تاکید بر احراز گستردگی افساد، حکم اعدام را برای آقای صالحی صادر کرده است.

این درحالی است که همین شعبه پیشتر گستردگی اتهام افساد فی الارض را احراز نکرده است.

رئیسین انتشار اخبار عفو توماج صالحی و اعمال تخفیف در حکم او را کذب خواند و گفت که دادگاه انقلاب در حکم خود قید کرده که از کمیسیون عفو درخواست "یک درجه تخفیف با توجه به جوانی متهم را دارد." درحالی که دادگاه این امکان قانونی را داشته که "حکم جز اعدام برای توماج صالحی صادر کند ولی این کار را نکرده و صرفاً قید کرده که از کمیسیون عفو درخواست یک درجه تخفیف دارد."

امیر رئیسین همچنین از صدور احکام تکمیلی در کنار حکم اعدام این خواننده رپ که در اعتراضات زن، زندگی، آزادی با مردم معترض همراهی کرد، خبر داد که شامل ۲ سال ممنوعیت خروج از کشور، ۲ ممنوعیت از فعالیتهای هنری و شرکت در کلاسهای مدیریت رفتار و مهارت دانش دادگستری اصفهان محکوم کرده است.

شعبه یک دادگاه انقلاب اصفهان اتهامات متعدد دیگری نیز به این خواننده رپ وارد شده که شامل "اخلال در نظم عمومی"، "نشر اکاذیب" و "دعوت به آشوب از طریق جرائم رایانه‌ای" که در صلاحیت دادگاه کیفری ۲ دانسته شده است.

علاوه بر اتهامات مذکور، این دادگاه برای اتهامات "ارتباط با دول متخاصم و توهین به رهبری، قرار موقوفی تعقیب صادر کرده است. دلیل این مهم، صدور حکم برائت از این اتهامات در حکم قبلی همین دادگاه است."

برمبنای این گزارش وکیل توماج صالحی بر اعتراض بر حکم صادره تأکید و حکم دادگاه بدوی را دارای تعارضات حقوقی عیان و در تناقض با حکم دیوان عالی توصیف و اضافه کرد که هم مهم‌ترین و در عین حال عجیب‌ترین بخش این حکم محسوب می‌شود.

درحالی دادگاه بدوی، حکم دیوان عالی را در "شرایطی ارشادی" خوانده که به گفته وکیل توماج صالحی "دیوان عالی به عنوان مرجع تجدیدنظر، پرونده توماج صالحی را بررسی کرده و حکم به رفع نقص

از سوی دادگاه بدوی داده و تاکید کرده بود که با توجه به در نظر گیری ۲ مجازات برای یک عمل، عناوین اتهامی توماج صالحی باید از ۶ مورد به ۳ مورد کاهش یابد.

او افزود: «دیوان عالی همچنین تاکید کرده بود که پرونده توماج صالحی مشمول عفو اعلامی خواهد بود اما نه تنها این اتفاقات رخ نداده، بلکه اتهامات جدید به پرونده توماج صالحی اضافه شده و او به اشد مجازات محکوم شده است.»

کفیل سیاسی توماج صالحی: حکم اعدام توماج صالحی مبنای قانونی ندارد و قابل قبول نیست.

یه-وُن ری، نماینده حزب سوسیال دمکرات آلمان در مجلس فدرال و کفیل سیاسی توماج صالحی "حکم اعدام" این خواننده معترض را "غیر قابل قبول" دانست و گفت که "این حکم هیچ مبنای قانونی ندارد". او روز چهارشنبه پنجم اردیبهشت (۲۴ آوریل) در پیامی در صفحه اکس خود اعلام کرد که "هنوز کاملاً مشخص نیست این حکم چگونه صادر شده است".

کفیل سیاسی توماج صالحی تصریح کرد: «رفتار غیر مسئولانه و خودسرانه رژیم جمهوری اسلامی با متهمان باورکردنی نیست.»

این نماینده با بیان اینکه "چنین حکمی در هیچ دادگاه بین‌المللی مبتنی بر حاکمیت قانون به این شکل صادر نمی‌شود، خواستار رسیدگی رژیم جمهوری اسلامی به این پرونده و آزادی فوری توماج صالحی شد".

توماج صالحی تیرماه سال گذشته، توسط شعبه یکم دادگاه انقلاب اصفهان به "شش سال و سه ماه حبس"، "ممنوعیت خروج از کشور"، "محرومیت از تهیه و تولید آثار موسیقی و خوانندگی" و همچنین "دو سال حضور الزامی در دوره های مدیریت رفتار و مهارت دانش"، محکوم شد.

در پی نقض حکم صادره این خواننده در شعبه ۳۹ دیوان عالی کشور، توماج صالحی در تاریخ بیست و هفتم آبان ۱۴۰۲، با تودیع وثیقه از زندان دستگرد اصفهان آزاد شد اما این آزادی ۱۲ روز بیشتر دوام نداشت و او ۹ آذر ۱۴۰۲ توسط عده‌ای مأمور لباس شخصی مسلح و بدون ارائه هرگونه حکم قضایی، کارت شناسایی و با ضرب و شتم شدید در بابل مجدد بازداشت و به زندان منتقل شد.

دستگیری این خواننده معترض پس از آزادی، به دلیل انتشار ویدیویی از او بود که شکنجه شدنش در زندان را شرح می‌داد و به همین دلیل به یک سال حبس از سوی دادگاه تجدید نظر اصفهان محکوم شد.

برگرفته از دویچه‌ولی به فارسی

5 اردیبهشت 1403